

[Lausten.]

have en Særlovgivning —, og jeg kan ikke indse, at Særbevillingen til Opkøb af Jord i Sønderjylland skulde bringe andre Fordeleingsregler der end andre Steder i Landet. Den Ligestilling, man ønsker at opnaa, som der er blevet talt saa meget om, er blevet belyst af en af de foregaaende Talere, saa det skal jeg ikke komme nærmere ind paa; der bliver jo ingen Ligestilling.

Jeg vil gerne tilføje, at jeg synes slet ikke, at de Erfaringer, vi har at se tilbage paa fra mere end 10 Aars Arbejde her i Danmark, saadan ligefrem opfordrer til at fremelske de større og de store Brug, men det er jo det, der arbejdes hen imod: at faa Brugene større, ikke for mange Smaabrug. Jeg tror, man har Lov til at sige, at alle de forskellige Bevægelser, som vi har haft dernede i den Tid — og vi har jo en eller to Bevægelser løbende i denne Tid ogsaa —, er fremkaldt af nuværende og forhenværende Indhavere af de store Brug; det var aldrig Smaabrukerne, det var aldrig Husmændene, der var i Spidsen her. De har maaske nok i nogle Tilfælde ladet sig slæbe med, men det var Storbrugerne, der gik i Spidsen.

Det ærede 1ste tingvalgte Medlem sagde ogsaa: Vi ønsker ikke at staa i direkte Afhængighedsforhold til Staten, det ligger os stærkt i Blodet, og han talte i denne Forbindelse om Frihed og Uafhængighed. Se, det lyder jo kønt og modigt, det med Friheden og Uafhængigheden, men det forekommer mig rigtignok, at Tiden er meget daarligt valgt til netop at bruge disse Ord, thi Forholdet er nu alligevel det, at de allerfleste, som paa nogen Maade har kunnet faa det ordnet, allerede staar i et ret direkte Afhængighedsforhold til Staten. Om de ikke gør det paa anden Maade, gør de det gennem alle de forskellige Laanemuligheder, der er skabt siden Genforeningen, og jeg kan da heller ikke se, at et saadant Afhængighedsforhold til Staten er værre end et Afhængighedsforhold til de forskellige Pengeinstitutter. Jeg synes, det er mærkeligt, at denne Blodets Røst ikke har reageret før, der har været adskillig Lejlighed til det, og det forekommer mig unægteligt, at de Forhold, jeg nu har rørt ved, giver betydelig mere Ufrihed og Afhængighed, end der her kan blive Spørgsmaal om.

Jeg beklager dybt, at de lange Forhandlinger i Rigsdagen om Udstykningsreglerne for Landet, særlig ogsaa for Sønderjylland, nu giver det Resultat, at vi skal komme hjem og fortælle, at de særlige Begunstigelser, der i Fjor blev gennemført netop for at fremme og forcere Udstykningen der-

nede, nu ophører. Jeg kan absolut ikke dele den Glæde og den Tilfredshed, som det ærede Medlem udtalte, da han sagde, at det var bedst at faa Klarhed. Klarhed dernede har vi i denne Sag. Der er ingen af dem, som har med det at gøre, der er utilfredse; i hvert Fald de, der har Brugene, er ikke utilfredse, det tør jeg vove at paastaa; der er maaske nok utilfredse blandt dem, der sælger.

Jeg var for kort Tid siden sammen med en Del Landmænd fra begge Sider af Grænsen, og der blev ved denne Lejlighed talt om Udstykningsbestræbelserne paa dansk Side og paa tysk Side af Grænsen — Siedelungsaufgaben, kalder de det dernede. En af Tyskerne sagde da omtrent følgende, som jeg tror, han ubetinget har Ret i: Som Forholdene udvikler sig og med de Fremtidsudsigter, der er, bliver Følgen af dette Arbejde uvægerlig den, at Staterne bliver Ejere af en stor Del af Jorden. Det kan man beklage, og han beklagede det, men det kan ikke ændres, for hvis Staten ikke tager denne Opgave op, er der ingen, der gør det, der er ingen, der kan det. Jeg synes ikke, vi har Raad til at lade denne Opgave ligge uløst; vi har i hvert Tilfælde ikke Raad til det i Sønderjylland. Og jeg er glad for, at selv om Forholdene nu kommer til at forme sig saadan, som de ser ud til at skulle forme sig, Sønderjylland da er det Sted i Landet, hvor der kan udstykkedes, om det ogsaa er det eneste, for jeg vilde grumme nødig være kommet hjem med den Besked, at nu kunde der overhovedet ikke udstykkedes hos os mere. Jeg vil gentage, at jeg synes, det er en god social og national Opgave, som vi uden smaalig Beregning alle sammen maatte kunne være med til, og jeg kan ikke forstaa, at det ærede 1ste tingvalgte Medlem kan udtale sin Tilfredshed med den Ordning, som vi nu synes at skulle faa.

Formanden: Hvis man ønsker, at denne Forhandling skal tilendebringes i Dag og ikke skal fortsættes i Morgen, vil jeg henstille til de efterfølgende Talere, om det ikke var muligt at fatte sig lidt i Korthed.

Jørgen Møller: Som Sønderjyde kan jeg i Tilslutning til de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Lausten), heller ikke undlade at tage Afstand fra de Udtalelser, det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Jepsen Christensen) har fremsat ikke alene i Dag, men ogsaa for et Par Dage siden. Det er rigtigt, som det ærede 8de Medlem for 5te Kreds sagde, at der til